

שלו מתנאי בית דין. ולכן, אין להן לגבות את מזונותיהן מנכסים משועבדים. אבל בעל המקבל על עצמו לזון את בת אשתו, שאינו חיוב מתנאי בית דין, אין לנו לחוש שמא הוא התפיס לבת אשתו צרורות כסף כדי להבטיח את קיום הבטחתו.

שינוי במשנה: אם גירש הבעל הראשון את אשתו והלכה ונישאה לאחר, **לא יאמר** הבעל הראשון שאינו זן את בתה עד שתבוא אצלי אלא מוליך מזונותיה למקום אמה.

אמר רב חסדא: זאת אומרת, מכך שנקטה המשנה שמוליך הבעל את מזונותיה של בת אשתו למקום אמה, ולא למקום אחיה —

מוכח מזה, כי **בת** הניזונית מנכסי אביה, לאחר מיתת אביה, אין אחיה [היורשים את נכסי האב] זכאים לדרוש שהיא תגדל אצלם והם יזונו אותה בביתם מנכסי הירושה, אלא — **הבת אצל אמה** היא נמצאת, ויש להם לשלוח את מזונותיה לבית אמה!

ודוחה הגמרא את ראייתו של רב חסדא:

ממאי, מנין לך דאפילו בבת גדולה עסקינן, שאין לנו לחשוש בה שמא יתנכלו לה האחים, כדי להפטר מחיוב המזונות שלהם ומעישור הנכסים שהם צריכים לתת לה?

דלמא, שמא משנתנו רק בבת קטנה עסקינן, שהיא גדלה בבית אמה ולא בבית אחיה, כי יש לחוש לשלומה של הבת הקטנה אם תתגורר אצל אחיה, **ומשום מעשה שהיה!** אבל בת גדולה, שאין לחשוש שיפגעו בה, יתכן והם יכולים לדרוש שתשב עמם בביתם, ושם הם יזונו אותה.

הבנות מנכסים משועבדים, ומשמע שאפילו אם נשא אשה ונולדה לו בת, וגירש את אשתו וחזר ונשאה, אין בתו גובה את מזונותיה מנכסים משועבדים, על אף שהיתה קיימת בשעת הנישואין השניים, והיה קנין על התחייבות אביה לזון אותה, ונכתב הדבר בשטר!

ומכח קושיה זאת, חוזרת בה הגמרא מהתירוץ הזה, ואומרת חילוק אחר בין מזון הבת ומזון בת אשתו —

אלא כך יש לחלק ביניהם: **איהי**, בת אשתו, **דליתא** שאיננה נכללת **בתנאי בית דין** שתקנו חכמים שהאב יזון את בתו — **מהני לה קנין** של הבעל להתחייב במזונותיה.

אבל **בנות** של הבעל מאשתו, **דאיתנהו** שהן ניזונות **בתנאי בית דין** — **לא מהני להו קנין** להתחייב במזונותיהם.

ותמהינן: כיצד יתכן שלבנות עצמן לא יועיל הקנין לגבות מנכסים משועבדים? וכי בגלל שחייבוהו חכמים את האב במזונות בנותיו בתנאי בית דין — **מגרע גרעי** הבנות, עד שלא יכול אביהן לעשות קנין לחיובן כדי שיוכלו לגבות מנכסים משועבדים!?

ולכן מביאה הגמרא הסבר אחר: **אלא**, **בנותיו** שאינן גובות מזונותיהם מנכסים משועבדים אפילו אם עשה אביהן קנין להתחייב, **היינו טעמא:**

כיון דאיתנהו בתנאי בית דין — שחיוב מזונות האב הוא מתנאי בית דין, **אימר**, יש לנו לחשוש ולומר, שמא **צררי** צרורות של כספים **אתפסינהו**, נתן אביהן ביד בנותיו לצורך הבטחת פרנסתן כדי שיתקיים החיוב